

Hulpkoerier

December 2023.

Hulpkoerier december 2023

Inhoud	4
Voorwoord voorzitter	5
Hulde aan onze vrijwilligers	5
Bestuur	6
Coördinatoren projecten	6
Centraal Meldpunt	6
Vrijwilligers gezocht	6
De Hulpkoerier	7
Dagopvang	7
SeniorWeb	7
Het Kozakkenveer	8
De Inhoud	11
Door 't luchtruim zwevend	12
Feestavond 2022	12
Onkostenvergoeding Individuele Hulp	13
Verzekeringen Vrijwillige Hulpdienst	13
IJskonijn	13
Kerstrecepten	17
Licht u mee	19
Wetenswaardigheden	20
Vrijwilligersavond 2024	21

Voorwoord

In de maatschappij verandert er veel, soms wordt iets beter, soms niet.

De Vrijwillige Hulpdienst Heerde staat nog als een huis maar dit gaat niet vanzelf.

Zo hebben we de Dagbesteding Brinkhoven over moeten doen aan IJsselheem, locatie Brinkhoven.

Maar we hebben ook een nieuwe poot erbij namelijk het SeniorWeb. Hier is wel veel overleg met zowel gemeente als Bibliotheek aan vooraf gegaan en is het nog een beetje zoeken in welke positie wij nu precies zitten. Het overleg is nog niet klaar want feit blijft dat de lessen bij de bibliotheek, gratis zijn (de overheid betaald) en bij het SeniorWeb wordt er wel een kleine vergoeding gevraagd om de kosten van o.a. zaalhuur te kunnen opbrengen.

Ondanks dat groeit het aantal deelnemers. Dit komt misschien ook omdat leden van SeniorWeb ook bij mensen thuis komen om hulp te bieden.

Het Répaircafé is inmiddels alom bekend en wordt druk bezocht.

Het Centraal Meldpunt wordt nog steeds veel gebeld en voor de individuele hulp is er altijd wel een vrijwilliger te vinden.

We verliezen vrijwilligers, meestal vanwege hun leeftijd maar gelukkig komen er ook vrijwilligers bij.

Je hoort het overal maar het wordt steeds moeilijker om vrijwilligers te krijgen voor bestuursfuncties en daar heeft de VHD wel een probleem.

De VHD zit al een half jaar zonder voorzitter. Henriette Draaijer, die interim voorzitter was is inmiddels naar Australië vertrokken. Wel heeft zij de contacten met de gemeente weer aangehaald en daar zijn wij haar dankbaar voor.

Daarnaast zijn er nog 2 bestuursfuncties vacant, nl vice voorzitter en 2de secretaris. Ook is de VHD op zoek naar iemand die de PR wil doen en de website wil bijhouden.

Er zijn advertenties geplaatst maar helaas heeft dat nog niets opgeleverd.

Misschien is er onder de lezers van dit voorwoord iemand die denkt, dat lijkt me wel wat. (Het mag ook iemand zijn die dit niet leest maar van u hoort!)

Ik garandeer u, wij hebben een goed team, dat behalve goed bestuur het ook gezellig heeft met elkaar.

2023 was een enerverend jaar, maar graag wil ik u allen hartelijk danken voor inzet die u ook dit weer heeft getoond. Zonder vrijwilligers gaat deze maatschappij het niet redden.

Rest mij u allen fijne feestdagen toe te wensen en een goed en gezond 2024.

Candy Leeuwis

Hulde aan onze Vrijwilligers:

Ook dit jaar hebben we weer met z'n allen zo goed mogelijk geprobeerd het vrijwilligerswerk voort te zetten. Wij als bestuur zijn bijzonder trots op onze vrijwilligers. Dankzij hun inzet en betrokkenheid kan de zorg voor onze cliënten doorgang vinden.

Bestuur

Voorzitter:	Vacature	
Vicevoorzitter:	Candy Leeuwis	0578-691941
1 ^e Penningmeester:	Jan Regterschot	038-4479142
2 ^e Penningmeester:	Annelien Roke	0578-696391
1 ^e Secretaris:	An Jansen	0578-693197
2 ^e Secretaris:	Bert v. Dijkhuizen	0578-611057
Algemeen lid:	Yerke Nijboer	0578-843937

Coördinatoren projecten

Tafeltje Dekje Heerde:	Egbert Regterschot	06-51492915
	Korrie Doorn	06-49660110
	Bea Janssen	0578-694887
	Rob Tervelde	06-30193947
	Wilma Stoter	0578-693412
Tafeltje Dekje Wapenveld:	Tinus. Bijsterbosch	038-4470212
Centraal Meldpunt:	An Jansen	0578-693197
Individuele Hulp/Intensieve Zorg:	Meri Rouw	06-34281535
Repair Café:	Yerke Nijboer	0578-843937
SeniorWeb	Gerrit Suijdam	0578-696117

Centraal Meldpunt voor Vrijwilligers Hulp: 0578-692525

De telefonisten zijn:

Maandag:	Maud Dragt
	Hennie Steenbergen
Dinsdag:	Betsie Kampherbeek
	Mieke Drexhage
	Meri Rouw
Woensdag:	Ilse Boeve van Osch
	Roelie Huls
Donderdag:	An Jansen
	Ivonne van Haut
Vrijdag:	Ilse Boeve van Osch
	Adrie Dijkhof

Vrijwilligers gezocht.

De Vrijwillige Hulpdienst heeft op dit moment ruim 150 vrijwilligers. Mensen die zich belangeloos inzetten om de medemens die minder fortuinlijk is te helpen zijn of haar leven een beetje plezieriger te maken.

We zijn hier erg blij mee en we doen dan ook onze uiterste best om aan iedere aanvraag te voldoen. Maar we kunnen echter nog wel wat vrijwilligers gebruiken die af en toe iemand willen wegbrengen en ophalen naar bijvoorbeeld het ziekenhuis, de dokterspost,

Beter Horen, STIP, enzovoort. Elke rijder is goed verzekerd tijdens het rijden voor de VHD, de brandstofkosten worden vergoed door degene die vervoerd wordt.

Daarnaast zijn er binnen het bestuur nog steeds een aantal vacatures. Wij zijn op zoek naar: een voorzitter, een vicevoorzitter en een 2^e secretaris. Ook zouden wij graag iemand willen hebben die onze voorlichting nieuw leven in wil blazen.

Is dit iets voor jou? Bel dan 's morgens tussen 09.00 en 12.00 uur voor meer informatie met het Centrale Meldpunt 0578-692525 of kijk op onze site www.vhdheerde.nl.

Daar lees je ook meer over onze andere projecten zoals Tafeltje Dekje, Individuele Hulp, Répair Café, en SeniorWeb.

Misschien zijn er ook wel familieleden, burens, vrienden of kennissen die u enthousiast kunt maken met uw verhaal over onze activiteiten, Vraag ze of ze zich als vrijwilliger/ster willen aanmelden. Vertel hoe fantastisch dit werk is.

De Hulpkoerier.

Voor u ligt weer een exemplaar van "de Hulpkoerier". Er is weer geprobeerd om er iets leuks van te maken. Leuke suggesties of belevenissen, anekdotes of gewoon een gedicht, verhaal, recept, etc. zijn natuurlijk van harte welkom.

Reacties kunt u sturen naar de redactie van "de Hulpkoerier". Dit kunt u doen door uw bijdrage te sturen naar info@vhdheerde.nl.

Dagopvang.

Met ingang van 1 januari 2024 heeft IJsselheem, locatie Brinkhoven een eigen project Dagbesteding in het leven geroepen.

Dit betekent dat onze vrijwilligers voor het project Dagopvang overgaan naar het project Dagbesteding van IJsselheem. Thea Achterhof blijft coördinator van dit project maar dan onder de vlag van IJsselheem.

Voor de Vrijwillige Hulpdienst Heerde betekent dit dat wij door deze overgang per 1 januari 2024 formeel afscheid nemen van ons project Dagbesteding.

Als bestuur van de Vrijwillige Hulpdienst Heerde zeggen wij heel veel dank voor de vele jaren dat onze vrijwilligers zich met hart en ziel hebben ingezet voor dit project.

SeniorWeb.

Sinds 1 januari 2023 heeft de Vrijwillige Hulpdienst Heerde er een nieuw project bij en wel SeniorWeb Leercentrum Heerde/Wapenveld.

Wat doet SeniorWeb eigenlijk?

In het voorjaar en najaar organiseert het Leercentrum een informatiemiddag in Dorpshuis De Heerd. Iedereen kan dan met de docenten in gesprek gaan en zich opgeven voor een cursus om te leren meer te doen met computer, tablet of smartphone. De cursussen zijn er zowel voor beginners als gevorderden. De lessen worden groepsgewijs en ook individueel gegeven. Het cursusgeld is laag en lid zijn van SeniorWeb is niet nodig.

Zo zijn er cursussen voor: Windows 10/11, iPhone/Tablet (Apple), Smartphone/Tablet (Android), Chromebook, WhatsApp, Facebook, Pinterest, Foto bewerken, Veilig internetten, Apps installeren, back-uppen. Daarnaast zijn er het inloopsprek uur, de opfrislessen en workshops.

Aanmelden voor een cursus of voor verdere informatie of vragen kan het hele jaar door via mail of telefoon. Mailadres: seniorwebheerde@gmail.com.

Telefonisch, bij voorkeur op werkdagen van 10 – 12 uur: Maarten Herfst: 06-30707624 of Yerke Nijboer 0578-843937

Het Kozakkenveer

In de Middeleeuwen, of nog eerder al, kende het dorpje Veessen een veerdienst met de overzijde van de rivier de IJssel. In het begin van de negentiende eeuw lag er ooit een schipbrug (de "Kozakkenbrug"), tussen Veessen en Fortmond, gebouwd door Kozakken die de

geallieerden meehielpen om het Franse leger te achtervolgen bij hun terugtocht uit Europa naar Frankrijk. Deze brug heeft maar kort bestaan. Een dam vanaf de IJsseldijk door de uiterwaarden naar de rivier draagt in de volksmond nog steeds de naam "Kozakkendam". Vandaar dat het huidige pontje de naam "Kozakkenveer" heeft gekregen.

De oudste vermelding van een veerdienst stamt uit 1379 en heeft het over een "veerschip". Het meeste vervoer ging in die tijden nog over het water omdat de onverharde wegen slecht waren. De IJssel was daarom een drukbevaren handelsroute tussen plaatsen aan de Zuiderzee

en steden als Deventer en Zutphen. Veessen ligt aan een bocht in de rivier die de naam "Het rak van ongemak" werd genoemd vanwege de ongunstige loop van de rivier waardoor daar het zeilen lastig bleek; Veessenaren konden schippers met touw en paard via de wal helpen om door het rak te komen. Het maakte Veessen met zijn eigen tolhuis en overslaghaven tot een welvarend dorp.

Na de opkomst van het verkeer en vervoer per spoor en over de weg raakte Veessen zijn gunstige positie definitief kwijt. Het voetveer bleef wel bestaan. Met een roeiboot zette

de veerbaas buurtbewoners en reizigers over en werd een grotere boot noodzakelijk omdat de reizigers ook vaak een fiets bij zich hadden.

De boot was inmiddels zo groot dat er bijna 20 personen met fiets overgezet konden worden. Dit was mede te danken aan het feit dat veel arbeiders die op de steenfabriek Fortmond werkten aan de Gelderse zijde van de rivier woonden. Na de Tweede

Wereldoorlog ging het overzetten gemakkelijker en kreeg de boot een motor. In heel strenge winters, zoals bijvoorbeeld ook nog in de winter van 1963, vroom de IJssel wel eens dicht, en kon er per boot geen oeververbinding worden onderhouden. Was het ijs sterk genoeg, dan legde de veerbaas een pad aan van planken om over te kunnen steken.

Tussen 1920 en 1940 waren er vermoedelijk een drietal veerbazen actief, namelijk de heren Van der Hulst, Pluim en De Wolf. Vanaf 1940 tot 1956 stond de heer Van der Zee aan het roer van het pontje. Zijn vrouw beheerde in die periode het Café IJsselzicht.

Bruggetje

Daarna nam de heer De Weerd zijn taak over. Passagiers vanaf de Veluwe kant moesten eerst via een draaibruggetje de haveningang van "de Hank" oversteken om op de landtong te komen, vanwaar het voetveer naar de overzijde vertrok.

Dit bruggetje lag niet ver van de huidige opstapplaats van het Kozakkenveer in de haveningang op de linkeroever. Met de bel die bij het bruggetje hing, waarschuwden zij de veerbaas die, als er geen klandizie was, in het café vertoefde, dat er werk aan de winkel was.

Ook aan de andere zijde van de rivier hing zo'n galmende bel om de aandacht van de veerbaas te trekken. "Heb je wel geld bij je" was een gevleugelde uitspraak van de veerbaas, die uiteraard geen zin had in een overtocht die niets opleverde. Bekend is dat na de oorlog een oversteek ongeveer een stuiver, met fiets erbij 1 cent extra kostte.

Het Kozakkenveer, leukste overtocht over de IJssel

Nadat eind zeventiger jaren van de vorige eeuw het pontje tussen Veessen en Fortmond was gestopt kwam er een tijdperk waar er geen rechtstreekse oeververbinding tussen Veessen en de buurtschap Fortmond meer bestond. Dat gegeven betekende dat de verbinding alleen via de grote autoveerponten in Wijhe en Olst gemaakt kon worden. Na de eeuwwisseling begon bij een aantal Veessenaren het initiatief te borrelen om na te denken over het herinvoeren van een veerdienst, zoals dat eeuwenlang was verzorgd. De belangrijkste initiatiefnemer was Henk Mulder, een Veessense ondernemer. Hij zocht in 1999 al contacten met de Gemeente Heerde, en daarna met aantal mensen die echt iets in zijn plan zagen. In het begin van de 21-ste eeuw werden de plannen steeds concreter en voorgelegd aan vele instanties.

Zo werd op 26 maart 2004 een stichting opgericht die als doel had "herinvoeren en in stand houden van het voetveer tussen Veessen en Fortmond", en die zodoende als echte rechtsvorm kon gaan

optreden naar alle belanghebbenden en instanties, en dat waren er vele. De belangrijkste waren Staatsbosbeheer, de provincies Gelderland en Overijssel, Rijkswaterstaat, Rijkspolitie te water, Waterschap, Geldersch Landschap, Gemeenten Heerde en Olst-Wijhe en de heer Jansen als eigenaar van Café restaurant IJsselzicht, maar ook een aantal bewoners van Fortmond die in eerste instantie argwanend keken naar de plannen.

Overleg was met alle genoemde instanties noodzakelijk om de benodigde toestemmingen en vergunningen te bemachtigen. De Stichting Voetveer Veessen-Fortmond (SVVF) kocht alvast een pontje, de ex viskotter UK 25 en de bestuursleden zorgden in eerste instantie zelf voor de financiering ervan; de pontons en loopbruggen, alsmede het slaan van meerpalen kon grotendeels uit subsidies worden bekostigd. Gelukkig diende zich bureau Veluwezoom aan die de SVVF hielp met het zoeken van subsidies, hetgeen wonderwel goed lukte, en meldden zich ook meer dan 250 particulieren als donateur, waardoor er nauwelijks rentelasten zijn geweest.

Nadat de vergunning door Rijkswaterstaat was verstrekt kon de oeververbinding op 10 september 2005 tot stand worden gebracht, en kon gevaren worden tot 1 oktober 2005. Het Kozakkenveer was een feit, en in het eerste weekeind werden al meer dan 750 passagiers overgezet! Daarna ging het snel; in het eerste volledige seizoen 2006 werden er al ver over de 16.000 passagiers overgezet, en dit liep gestaag op tot over de 22.000 in 2016. Het Kozakkenveer is een voormalig viskottertje die haar bestaan is begonnen in België, en daarna als UK 25 in Nederland te koop kwam, en als zodanig vaart het scheepje heen en weer over de IJssel, zij het dan zonder de bomen en lieren voor de visvangst die oorspronkelijk een plaatsje aan dek hadden. Het Kozakkenveer biedt plaats aan 12 passagiers, al dan niet vergezeld van een fiets.

Er wordt gesproken van een mini-cruise, want de aanlegplaatsen liggen een paar honderd meter uit elkaar, waardoor een stukje IJssel in lengterichting moet worden overwonnen; dit is de charme van een overtocht met het Kozakkenveer! Aan beide zijden van de rivier is het landschap zeer divers. Aan de Gelderse kant het zgn. broekland waar nu een heuse waterkering is te bewonderen, en waardoor er vele fietsmogelijkheden zijn gecreëerd. Straks kan met genieten van een nieuw Rivierfront in Veessen, waardoor het dorp nog aantrekkelijker zal worden. De Overijsselse kant heeft een grote natuurwaarde met loslopende paarden, en met een prachtige uitkijktoren alsmede de voormalige steenfabriek Fortmond.

Bron: Website Kozakkenveer: <https://www.kozakkenveer.nl/>

De inhoud

Waarin steken we bij kerstfeest
Onze tijd en energie het meest
Aardig tegen elkaar doen
Eten via een goed gevulde kalkoen
Een gezellige en goede familieband
Ons huis en de kerstboom versieren
Twee dagen niet lopen te klieren
Je met Glühwein laten verwarmen
Hulp verlenen aan daklozen en armen
Naar een kerstdienst of zangavond gaan
In de lijn van het christelijk bestaan

Maar waar komt kerstfeest vandaan
Heb je dat al eens nagegaan
Waar het nu werkelijk omgaat
Welk feest nog meer zo lang bestaat
Maar ook gevolg aan wordt gegeven
Op zoveel manieren wordt beschreven
Wat zoeken we toch in dit jaarlijks feest
Wat trekt ons daarin het allermeest
Wat wordt daarvoor en na dan gemist
Omdat alles lijkt te zijn gewist
Wat op ruzie en spanning lijkt
En vrede als piek op de kerstboom prijkt
Heeft dit met de inhoud te maken
Waardoor we in een andere stemming raken
Als we hier over na gaan denken
Wil Kerst misschien ook wat anders schenken

door 't luchtruim zwevend

Fietsend door de sneeuw
hoor ik een meisje zingen.
Moederziel alleen staat ze op 't stille plein
te staren naar de vlokken, haar benen swingen.
Koordjes van haar wollen muts
dansen vrolijk mee.

Haar "in excelsis Deo"
klinkt zacht maar krachtig na
als ik over mijn schouder
haar nog eenmaal gadesla.

Feestavond 2023:

Vanwege Corona konden we helaas een paar jaar onze jaarlijkse vrijwilligersavond niet door laten gaan. Gelukkig kon dat in 2023 weer wel. Op 10 februari 2023 kon deze gezellige bijeenkomst weer plaats vinden. Al was het wel in een wat aangepaste vorm. Het was helaas – financieel gezien – niet mogelijk om deze avond op te vrolijken door een optreden. Veel werd goedgeemaakt door een prima verzorgde maaltijd door De Haan uit Wapenveld. Op de schermen in de verschillende ruimtes werden op Tv-schermen opnamen getoond van oude foto's. Al met al weer een prima geslaagde avond.

Lezing "Oud Heerde"

Op donderdag 16 november 2023 heeft Henk Osinga van de Heerder Historische Vereniging ons meegenomen op een digitale wandeling door Oud-Heerde. Aan de hand van diverse oude foto's heeft Henk ons meegenomen op een bijzonder mooie tocht door Heerde, Veessen, Vorchten en Wapenveld. Met zijn verhalen en anekdotes die deze foto's vergezelden heeft hij ons die middag op een boeiende wijze kennis laten maken met de geschiedenis van onze mooie dorpen. Een bijzondere middag die door de aanwezige vrijwilligers enorm op prijs werd gesteld en die zeker nog eens herhaald mag worden.

Onkostenvergoeding Individuele Hulp:

Aan alle chauffeurs van het project Individuele hulp van de VHD.

Voor **binnen en buiten** de bebouwde kom van Heerde geldt eerst een starttarief van € 1,- euro en daarna € 0.25 per verreden kilometer. U rekent contant af met degene die u vervoert.

Wij hopen dat e.e.a. duidelijk is, anders kunt u contact opnemen met een van de coördinatoren individuele hulp: An Jansen, tel. 0578 – 69 31 97 of Meri Rouw, tel. 06 – 342 815 35

Verzekeringen Vrijwillige Hulpdienst

In het kader van haar verantwoordelijkheid heeft de VHD ten behoeve van de vrijwilliger de hieronder vermelde verzekeringen afgesloten:

- De VHD heeft een **ongevallen - inzittende verzekering** afgesloten. Dit is een verzekering waarbij opgelopen lichamelijk letsel, bij chauffeur of passagier(s), tijdens een autorit voor de hulpdienst gedekt wordt.
- **Wettelijke aansprakelijkheidsverzekering:** Financiële aansprakelijkheid voor schade aan goederen of personen die is ontstaan tijdens de activiteiten van of voor de hulpdienst. Het betreft niet schade die ontstaan is tijdens gebruik van particuliere auto's
- **Persoonlijke Ongevallen Verzekering:** Deze verzekering geldt wanneer iemand van de hulpdienst tijdens de activiteiten van/voor de hulpdienst een ongeluk krijgt waardoor hij/zij overlijdt of blijvend invalide wordt (algemene of gedeeltelijke invaliditeit).

Apart voor de maaltijd bezorgers van Tafeltje Dekje is de volgende verzekering afgesloten:

Aanvullende autoverzekering, waarbij de schade niet direct vergoed wordt maar wel het verlies qua no-claim en eigen risico. Dit moet wel via de eigen autoverzekering worden geregeld.

Iedere vrijwilliger die actief is in de gemeente Heerde of voor een organisatie uit de gemeente en iedere mantelzorger, is sowieso automatisch en gratis verzekerd via de gemeente Heerde!!!

Contactpersoon: 2de penningmeester: Annelien Roke, tel. 0578-69 63 91

Een kort kerstverhaal door Marlies Medema

IJSKONIJN

'Ik weet niet of ik wel met je meega.' Ik zet mijn leren tas met een klap op de garderobe- kast. Het kettinghengsel glijdt rinkelend over het hout. 'Hoezo? We zouden toch samen gaan?'

Gaby's ogen flikkeren geïrriteerd. 'Het is vijf voor acht. We hebben daar om acht uur afgesproken.' Ik weet het, ik heb het beloofd. Maar mag een mens dan niet van gedachten veranderen? Zingen voor een stel ex-daklozen in een

voormalig klooster. Alsjeblieft zeg. Daar ben ik totaal ongeschikt voor. Allereerst is mijn stem zo schel dat hij kerstballen uiteen kan laten spatten en ten tweede heb ik geen zin om 'Stille Nacht, heilige nacht' te kwelen voor een groepje onvoorspelbare onbekenden. Zelfs niet met mijn beste vriendin erbij. Ik heb een van de bewoners ooit door de winkelstraat zien lopen. Hij mummelde onverstaanbaar voor zich uit en ineens, bam, begon hij tegen me te schreeuwen. Even was ik bang dat hij me zou aanvallen, maar het bleef gelukkig bij gevloek en getier. Ik gloeide van gêne terwijl de omstanders naar me keken alsof ik iets verkeerd had gedaan. 'Ik weet het. Ik heb het beloofd.' Ik zoek naar een passend excuus. Hoofdpijn doet het altijd goed, maar die smoes heb ik nog niet zo lang geleden gebruikt. Misschien moet ik last minute nog een dossier afmaken. Dat klinkt al beter. Of wacht... opeens herinner ik me een krantenbericht van deze week, over een stuk of tien konijnen die door een stel onverlaten uit hun hokken zijn gestolen, om verkocht te worden voor het kerstmenu. Als 'scharrelkonijnen'. Een nieuwtje in de categorie 'dit verzin je toch niet'. En daarom in dit geval heel bruikbaar.

Ik moet naar mijn konijnen.' Zodra ik het gezegd heb, realiseer ik me dat ik beter mijn dossier financiële jaarafsluiting had kunnen noemen. 'Je konijnen.' Gaby kijkt me aan alsof ik zojuist heb voorgesteld om naakt christmas carols te gaan zingen. 'Ja.' Nu moet ik ook maar volhouden. 'Wist je niet dat konijnenkeutels geweldige compost opleveren voor mijn pompoenen? Je mengt ze met water tot een soort thee, giet die over de aarde en voilà, die is vruchtbaarder dan ooit. En daarom,' ik sla mijn armen over elkaar, 'staan Kuifje en Knofje sinds een paar maanden niet meer hier, maar naast mijn moestuin. Ik ga er dagelijks heen en nu moet ik controleren of ze in orde zijn.' Op mijn telefoon laat ik haar de krantenkop zien: 'Konijnen 't haasje'. Gaby schudt langzaam haar hoofd. Dan draait ze zich van me af. 'Als je niet met ons mee wilt doen, had je dat ook eerder kunnen zeggen. Sorry San, maar ik had echt een beter excuus van je verwacht.' Ze trekt haar muts over haar oren en met een zachte klik valt de deur in het slot. Met een licht schuldgevoel staar ik naar mijn eigen spiegelbeeld in de goudkleurige wandlijst. Ik kan twee dingen doen: ik kan van mijn excuus een leugen maken, of ik kan daadwerkelijk bij mijn twee langoren gaan kijken. Het is maar vijf minuten fietsen hiervandaan, en dan heb ik in elk geval op kerstavond niet gelogen.

Vijf minuten later sta ik bij de poort van de moestuin, blazend op mijn handschoenen vanwege de vrieskou. Het is aardedonker hier. Met mijn telefoon als verlichting glibber ik over het licht besneeuwde tuinpad, tot ik het konijnenhok van Kuifje en Knofje bereik. Volgens het reglement van de tuinders- vereniging horen ze hier tijdens het winterseizoen niet te zijn, maar het was nou een- maal buitengewoon onhandig om dat logge houten hok in de nazomer naar mijn auto te sjouwen en naar mijn achtertuin te vervoeren.

Uit mijn plastic boodschappentas vis ik wat slappe eikenbladsla en twee verschrompelde winterwortels die ik nog in de koelkast had liggen. Een karig kerstdiner. Ik buig me naar het konijnenhok. Als er al stropers in de regio zijn, zoeken ze hun prooi zeker niet in deze kale, winderige, slecht verlichte moestuin aan de rand van het dorp.

'Kuifje! Knofje!' Ik adem de geur van vervuild stro en mest in en schijn met mijn smartphone in het donker, waar vier kraaloogjes het licht reflecteren. Ach, nu heb ik het verse hooi in mijn fietstas laten zitten, dat ik op de bodem van hun hok wilde leggen. 'Ik ben zo terug, jongens.' Ik draai me om en loop terug naar de fiets. Bij elke stap glijden

mijn gladde zolen een paar centimeter weg. Wanneer ik de zak met hooi uit mijn fietstas heb gesjord, zie ik rechts van het konijnenhok een lange schaduw bewegen. Ik aarzel. Nog een moestuineigenaar die zijn grond op kerstavond komt controleren? Of... zou er hier dan toch een stroper zijn? Het is zo'n belachelijke gedachte dat ik er bijna om moet grinniken. De schaduw heeft een klein streepje licht bij zich en beweegt langzaam naar het konijnenhok. Mijn konijnenhok.

Ik doe een stap achteruit. Het is geen grapje. Het is echt waar. Ik ben hier in de moestuin met een van de dieven uit het nieuws. 'Sandra, denk na,' spreek ik mezelf toe. 'Je kunt snel de benen nemen of je kunt deze crimineel een koekje van eigen deeg geven.' Of Kuifje en Knofje de avond overleven weet ik niet, maar ik moet iets doen. Ik ben geen angstaas. En ook geen egoïst. Ik had op kerstavond van alles aan goeds willen doen. Ik had een kalkoen willen slachten voor die stumperds en hem bij de deur willen afleveren. Ik had wat willen doneren aan een metershoge knipperende rendierslee voor in de kloostertuin, of aan een traktatie van warme chocolademelk met rum. Het is alleen stom van Gaby dat ze mij zo nodig wilde meeslepen naar dat zogenaamde concert van haar. Zo zachtjes mogelijk diep ik uit mijn tas mijn mobiel op. Ik open mijn camera, tik op de rode videoknop en doe een, twee stappen naar voren. Ik ben dankbaar voor de kleine appelboom die ik aan de rand van mijn moestuin heb geplant. Vanachter de stam kan de indringer mij in elk geval niet snel zien. Bij elke stap die ik dichterbij kom voel ik mijn hart harder in mijn keel bonzen en wordt de gestalte van de stroper groter. Het is een forse kerel met brede schouders, een lengte van ongeveer 1.90 meter en een gewicht van minimaal 100 kilo. Sandra, wat haal je je in vredesnaam in je hoofd? Maar ik kan niet stoppen. 'Haha, mannetje,' mompel ik in stilte, hurkend bij een bed met ongeogste rabarber. 'Ik heb je. Nog even en je gaat viral op YouTube.'

De man staat nu breeduit voor het konijnen- hok, hijst zijn spijkerbroek wat op en zakt door zijn knieën. 'Kom maar hier, Flappie en Flappie,' zegt hij. Zijn stem klinkt schor, als iemand die jarenlang zware shag heeft gerookt. 'Vrolijk kerstfeest.' Met mijn duim en wijsvinger zoom ik verder in. De man haalt een oude rugzak van zijn rug, opent de flap en haalt er iets uit. Het flikkert in het licht van zijn zaklantaarn. Een mes. Ik verstijf. 'Kom maar, Flappie.' Zijn stem klinkt flemend. Ik moet iets doen. Ik moet naar huis. Weg hier. Nu. Klik. Hij knipt zijn zakmes open. Rommelt in de tas. Haalt er iets ronds uit. Als verdoofd blijf ik doorfilmen. Nu gaat hij in kleermakerszit haaks voor het hok zitten, zodat ik zijn profiel goed kan zien. Met rustige bewegingen begint hij een appel te schillen, die hij in partjes snijdt en door de opening van het deurtje naar binnen duwt. 'Zo, dit is voor jullie.' Lieve Heer. Hoe is het mogelijk. Met een zucht laat ik mijn telefoon zakken. En precies op dat moment gaat de beltoon af. De openingstune van Baantjer, die ik er jaren geleden in geprogrammeerd heb. Nee toch. Gaby. Verwoed tik ik op het beeldscherm om Baantjer tot zwijgen te brengen, maar hoe harder ik het probeer, hoe koppiger de muziek door blijft schallen. Als ik eindelijk de harmonicamelodie tot zwijgen heb gebracht, is de man opgestaan en naar mij toe gelopen. Hij heeft zware, blonde wenkbrauwen. Zijn blik staat dreigend. In zijn nek zit een tatoeage. 'Wat doe jij hier?' Hij torent centimeters boven me uit.

Waar ben ik aan begonnen? Dit is vast een psychiatrisch patiënt met een konijnenfetisj. Of een verkrachter. Of... 'Vrouw op

kerstavond vermoord in moestuin,' lees ik in gedachten al in de krant. 'Wat... Dat zijn mijn konijnen. Wat doe je met mijn konijnen?' stamel ik, terwijl ik weer op mijn telefoon tik. Ik moet dat ding in de opnamestand zetten. Als er iets met me gebeurt, is er in elk geval bewijsmateriaal. 'Jouw konijnen?' De man begint bulderend te lachen. 'Ben jij dat mens dat haar konijnen verwaarloost? Volgens mijn huisgenoot, die hiernaast een moestuin heeft, staan die arme beestjes hier al weken te verkommeren. Hij heeft me gevraagd om ze vanavond iets te eten te brengen, omdat ze anders vast en zeker het loodje zouden leggen.'

Ik voel een diepe kleur over mijn wangen trekken. Het is inderdaad al een paar dagen geleden dat ik hier geweest ben. Misschien drie, vier dagen? Maar daar kunnen die beestjes toch wel tegen? De man kijkt me nog steeds vragend aan. 'Nou? Ben je je tong verloren?' Net op dat moment klinkt er geluid in het hok, en Kuifje wurmt zich door het poortje. Met een grote sprong belandt hij op de grond.

'Kijk nou wat je hebt gedaan!' val ik uit, wanneer het diertje met gespitste oren om zich heen kijkt en in het donker verdwijnt. 'Hoe vinden we hem ooit weer terug?' 'Geen zorgen.' Hij loopt met grote stappen door het bloembed, zwaaiend met een stukje appel, alsof hij het dier daarmee kan lokken. Intussen klinkt er uit het hok opnieuw onrustig geschuifel. Terwijl ik de kooi wil sluiten om te voorkomen dat ook Knofje ontsnapt, zie ik dat die zich in een hoek heeft teruggetrokken. Ze maakt piepende geluidjes. Met mijn smartphone schijn ik nogmaals naar binnen. Dan houd ik mijn adem in. Ze is niet alleen. Om haar heen, temidden van een bergje haren, ligt een wriemelend roze hoopje. Knofje is bevallen én bezig aan haar volgende worp.

Op slag ben ik alles om me heen vergeten. Ik richt mijn schijnwerper vol op het konijnenkraambed. 'Toe maar Knofje,' moedig ik haar aan. 'Toe maar, heldin! Persen! Je kunt het!' Een volgend naakt wezentje glibbert uit haar lijfje. Het voelt alsof ik oma ben geworden. De feestvreugde bereikt een hoogtepunt wanneer er nog een baby wordt gebaard. En nog eentje. Allemaal doof, blind en kaal. 'Asjemenou.' De man is naast me komen staan. Ik observeer hem wat nauwkeuriger. Hij is ongeveer even oud als ik. 'Dat is een verrassing. Nou vriend,' hij praat tegen Kuifje, die hij blijkbaar wonder boven wonder heeft kunnen vangen, 'heb jij even in de roos geschoten. Maar voorlopig ben jij niet welkom bij moeder de vrouw.' 'Waarom niet?' Ik richt mijn lampje recht in zijn gezicht. 'Rust in de kraamkamer.' Zijn ogen glimmen. Op de adelaarstattoo in zijn nek na ziet hij er bij nader inzien niet onvriendelijk uit. 'Ik stop hem wel in het krat van mijn fiets.' Opeens moet ik lachen. Kerstavond, met een geboorte in een voederbak. En wij mogen als de herders het tafereel bewonderen. 'Ik ben Ben.' De man haalt een pakje Marlboro uit zijn zak en biedt me een sigaret aan. Als ik bedank, tikt hij er voor zichzelf één uit. 'Als je wilt, kan het mannetje wel bij mij logeren. Ik heb een groot hok met vijf andere konijnen.'

'Sandra,' zeg ik. Ik gebaar naar de appel en het mes op de grond. 'Aardig van je, dat kerstgeschenk.' Ik kijk schuld bewust naar mijn slappe sla en stervende wortels. 'Moet jij op kerstavond niet aan het diner zitten?' Hij schudt spijtig zijn hoofd. 'Ik woon sinds een half jaar in een
pracht van een
klooster, maar ik ben
het huis ontvlucht.
Een of ander
christelijk koortje
zou voor ons zingen.
Dat zag ik niet zo
zitten.' Hij houdt zijn
aansteker voor de
sigaret. 'En jij dan?

Je ziet eruit alsof je nog naar een sjiek diner moet.' 'O.' Ik schater het opeens uit. 'Ik zou...' Ik klap mijn mond dicht en voel hoe een diepe kleur zich over mijn hals verspreidt. 'Je zult het niet geloven, maar ik hoor eigenlijk bij dat christelijke koortje.'

Even kijkt hij verbluft. Dan fluit hij tussen zijn tanden. 'Zijn die dames van het koor allemaal zo mooi als jij? Als ik dat had geweten...' Hij grinnikt. Nu word ik nog roder. Vanbinnen foeter ik op mezelf, omdat ik me van mijn stuk laat brengen door deze wat ruwe man, met weet-ik-wat-voor achtergrond. En omdat nota bene een ex-dakloze beter voor mijn konijnen zorgt dan ikzelf. Langzaam dwarrelen er een paar sneeuwvlokken naar beneden. Ik steek Kuifje een van de wortels toe, die hij in enkele happen weg knaagt. 'Nou, dan neem ik hem maar mee,' zegt hij. Hij neemt een trek van zijn sigaret. 'Je weet het klooster wel te vinden hè?' Ik knik. Als er in december tomaten in de moestuin hadden gegroeid, hadden die goed bij mijn gezicht gekleurd. 'Dank je wel. Ik kom hem voor Oud en Nieuw bij je halen.' Hij grijnst breed. 'Zing je dan een liedje voor me?' Aarzelend lach ik terug. 'Wie weet.'

Dit kerstverhaal komt uit de bundel 'Buiten Sneeuwt het', ISBN 9789029732086

Kerstrecepten:

Hartig hapje - Bladerdeeghapjes gevuld met geitenkaas en cranberry

Voor het eerste gerecht hebben we gekozen voor bladerdeeghapjes gevuld met geitenkaas en cranberry. Deze hapjes zijn eenvoudig te maken en zullen zeker in de smaak vallen bij je gasten.

Ingrediënten:

- 6 plakjes bladerdeeg
- 150 gram geitenkaas
- 50 gram cranberrycompote
- 1 ei, losgeklopt

Bereidingswijze:

- Verwarm de oven voor op 200 graden Celsius.
- Laat de plakjes bladerdeeg ontdooien en snijd ze in vierkantjes.
- Leg op elk vierkantje bladerdeeg een stukje geitenkaas en een theelepel cranberrycompote.
- Vouw de bladerdeeghapjes dicht en druk de randen goed aan met een vork.
- Bestrijk de hapjes met het losgeklopte ei.
- Bak de hapjes in ongeveer 15 minuten goudbruin en knapperig in de voorverwarmde oven.
- Serveer de bladerdeeghapjes warm aan je gasten als heerlijk voorgerecht of bijgerecht.

Hoofdgerecht:

Gevulde varkenshaas op zijn Italiaans

Een perfect pronkstuk voor op tafel: gevulde varkenshaas met o.a. pesto, mozzarella en tomaatjes omwikkeld met licht knapperig gebakken parmaham

Ingrediënten:

- 1 stuk varkenshaas (ca. 300 gr)
- plakken parmaham
- 5 gedroogde tomaatjes
- 1 eetlepel pijnboompitten
- 0.5 bol mozzarella
- 1 eetlepel pesto
- blaadjes verse basilicum
- olie of boter om te bakken

Benodigdheden:

Rolladetouw

Bereiding

1. Snijd de varkenshaas over de lengte open maar niet helemaal doormidden. Besmeer de binnenzijde aan 1 kant met pesto. Snijd de mozzarella in plakken en leg op de onderste helft (gebruik niet al te veel mozzarella, want dan is de kans groter dat deze er uit loopt tijdens het bakken).
2. Snijd de tomaatjes in stukken, verdeel over de mozzarella en bestrooi met pijnboompitten en basilicumblaadjes. Vouw de varkenshaas voorzichtig dicht.
3. Wikkel de plakken ham om de varkenshaas en druk deze goed vast. Laat de plakken overlappen. Knoop er een paar touwtjes omheen zodat de parmaham goed blijft zitten.
4. Verhit een beetje olie of boter in een pan en leg de varkenshaas hierin. Bak de varkenshaas ca. 20 tot 25 minuten in de pan (afhankelijk van de dikte). Draai hem voorzichtig een paar keer om. Het vlees mag van binnen rosé zijn maar moet wel gaar zijn. Lekker met gebakken aardappeltjes, salade en/of wat pasta.

Tips:

- Wikkel de varkenshaas ook eens in spek i.p.v. ham.
- Je kunt de varkenshaas ook in de oven bereiden op 180 graden. Bak hem eerst een paar minuten krokant aan in een pan en leg hem daarna in een ovenschaal. Bak hem ca. 20 minuten in de oven.
- Gebruik je een vleesthermometer, top! Houd dan een kerntemperatuur aan van 65 graden aan, dan is hij mooi rosé.

Dessert - Fruit met ijs

Voor het dessert hebben we gekozen voor een verfrissende combinatie van fruit en ijs. Dit lichte en smaakvolle gerecht is perfect om je kerstdiner mee af te sluiten.

Ingrediënten:

- Assortiment van vers fruit (bijv. aardbeien, blauwe bessen, ananas, mango)
- Vanille-ijs
- Muntblaadjes voor decoratie

Bereidingswijze:

- Snijd het verse fruit in stukjes of plakjes.
- Schep een bolletje vanille-ijs op een bord of in een kom.
- Leg de stukjes fruit rondom het ijs.
- Garneer het geheel met muntblaadjes voor wat extra kleur en frisheid.

Conclusie

Het kerstdiner is een moment om samen te genieten van heerlijk eten. Met deze recepten voor een hartig hapje, gebraden rosbief en fruit met ijs heb je de perfecte basis voor een onvergetelijk feestmaal. Vergeet niet om de gerechten af te stemmen op de smaakvoorkeuren van je gasten en eventuele dieetwensen in gedachten te houden. Eet smakelijk!

Licht u mee:

Een alleenwonende man verloor zijn huissleutel. Hij belde zijn ouders die in een klein dorpje in het hoge noorden woonden; zij zouden de reservesleutel opsturen. De man trok zo lang bij een vriend in. De volgende dag liep hij de postbode tegemoet, maar deze had niets bij zich.

De man mopperde: Ach ja, de post in dat boerengat werkt natuurlijk niet zo vlug, en ging weer voor een nacht naar zijn vriend. De volgende morgen reed hij weer naar zijn huis om de post op te vangen, maar was net iets te laat.

De postbode kwam net de tuin uit en zei: Ik heb de brief in de bus gegooid hoor!

Een Amerikaan komt naar Nederland en stapt een cafe binnen. Tegen een man aan de bar zegt hij: "Hi, ik zoek een straatvechter, ik zou wel eens een echt straatgevecht willen zien."

"Dat treft," zegt de man, "ik ben toevallig een straatvechter. Mij moet je hebben."

"Okay," zegt de Amerikaan, "ga mee naar buiten, dan zoeken we een tegenstander."

Buiten gekomen zien ze een boom van een kerel aan komen lopen. "Daar," zegt de Amerikaan, "dat is je tegenstander."

"Welnee," zegt de Nederlander, "als ik een keer hard op de grond stamp, dan loopt 'ie hard weg." Dan komt er een echtpaar gearmd aanlopen. "Kijk," zegt de Nederlander, "die vent, daar ga ik mee vechten."

"Hoe wil je dat dan doen?" vraagt de Amerikaan. "Ik weet wel een manier om hem uit te dagen," zegt de man, "ik scheld gewoon zijn vrouw verrot. Dan moet 'ie wel met me vechten." En hij begint te schelden tegen die vrouw: "Jij vuile, smerige, achterbakse hoer dat je bent!" "Kijk," zegt haar man, "nou hoor je het eens van een ander!"

Drie boeren staan met elkaar te praten. "Ik zal je eens wat vertellen," zegt de eerste boer: "ik heb een kip, die legt een ei, doet het ei in het doosje, en stapelt de doosjes netjes op." "Da's nog niks," zegt de tweede boer: "Ik heb een koe, die melkt zichzelf, doet de melk in de bus, en zet die bus zelf aan de kant van de weg." "Ik heb nog iets veel mooiers," zegt de derde boer: "Ik heb een varken, dat doet de hele huishouding, en daar ben ik nog mee getrouwd ook."

Toen Frank thuiskwam na een partij golf met Fred, vroeg zijn vrouw: "Waarom speel je nooit met Ernie?"

"Zou jij willen spelen met iemand die vloekt als hij een hole mist, knoeit met de puntentelling, met zijn clubs gooit en de bal verlegt?" vroeg Frank.

"Dat denk ik niet," zei ze.

"Ernie dus ook niet."

Op de tennisclub kleden twee mannen zich uit om een douche te nemen.

"Sinds wanneer draag jij een BH?" vraagt de oudere man aan zijn sportvriend.

Deze antwoord: "Sinds mijn vrouw hem in het handschoenvakje van mijn auto vond."

Wetenswaardigheden:

- Wist je dat dat een varken fysiek niet in staat is om naar de lucht te kijken?
- dat net zoals de vingerafdruk ook de tongafdruk bij ieder mens uniek is?
- de **aansteker** al werd uitgevonden voor de lucifers?
- de aarde ongeveer 6 000 000 000 000 000 000 000 000 kilogram weegt?
- de gemiddelde chauffeur **15.250 keer toeterd** in zijn leven?
- de hoogste golf ooit gemeten 64 meter boven de zeespiegel uitkwam?
- de Kolibrie achteruit kan vliegen?
- de langste hartstilstand die iemand overleefde **4 uur duurde**?
- de Nijl de langste rivier ter wereld is?
- de omtrek van de aarde wel 40.000 kilometer is?
- de oudste boom ter wereld meer dan **4700 jaar ou**
- het oog van een struisvogel groter is dan zijn hersens?
- het woord 'van' de meeste betekenissen heeft?
- ijsberen linkspotig zijn?
- je in de morgen langer bent dan in de avond?
- je niest met een lichtsnelheid van ruim 150 kilometer per uur?
- je niet je ellebogen kunt likken?
- je voet even groot is als de binnenkant van je onderarm?
- meer dan 50 procent van de wereldbevolking nog nooit heeft getelefoneerd?
- mensen die jongleren grotere hersens hebben?
- mensen met rood haar minder pijn voelen?
- Mohammed de meest voorkomende naam is in de wereld?
- olifanten de enige dieren zijn die niet kunnen springen?
- olifanten elkaar vanaf 5 kilometer afstand kunnen ruiken?

Uitnodiging Vrijwilligersavond op: 16 februari 2024.

Op vrijdagavond

16 februari 2024

hopen we weer de jaarlijkse vrijwilligersavond te organiseren in.

"De Heerd": van Meurslaan 3 te Heerde

Hoofdingang aan de van Meurslaan.

Vanaf 18.00 uur nodigen wij u, met uw partner, uit voor deze avond.

We beginnen de avond met een glaasje, vanaf 18.30 wordt u uitgenodigd voor het nuttigen van de maaltijd.

Helaas kunnen we dit jaar geen optreden organiseren. Als alternatief hiervoor zullen er oude foto's op TV-schermen worden getoond.

Na de maaltijd is er nog tijd om met elkaar gezellig na te praten onder het genot van een drankje.

Opzet van de avond is zeker ook om met andere vrijwilligers van gedachten te wisselen, zodat u een indruk krijgt van de andere projecten en wie daarin als vrijwilliger actief zijn.

We rekenen zoals tot nu toe steeds het geval is geweest op een grote opkomst. Dus het is belangrijk dat u zich tijdig opgeeft.

Het bestuur van de VHD wenst u nu al: fijne feestdagen en een goede start in het nieuwe jaar.

Tot ziens op 16 februari 2024.
Het bestuur van de VHD.

**Dringend verzoek: aanmelding graag bij één van de volgende personen
voor 21 januari 2024.**

Omdat we graag willen weten op hoeveel personen wij als organisatie kunnen rekenen,
vragen we u het onderstaande strookje in te vullen:

Naam vrijwilliger:

Naam partner:

Ik/wij komen met 1 persoon/2 personen

**Wilt u er rekening mee houden dat het opgeven of het afmelden voor de
feestavond verplicht is. Hiermee voorkomt u dat de VHD voor onnodige kosten
komt te staan.**

**U kunt zich opgeven door middel van de antwoordstrook of via email
info@vhdheerde.nl, of bij één van de onderstaande bestuursleden.**

Mw. A. Jansen, Vosbergerweg 29 Heerde.
Tel.: 0578-693197
Email: an.jansen29@kpnmail.nl

Mw. C. Leeuwis-de Vries, Verbindingsweg 27, Heerde.
Tel.: 0578-691941
Email: candyleeuwis@gmail.com

**Wij wensen u en de uwen hele prettige Kerstdagen en
een voorspoedig maar vooral gezond 2024.**

Fijne Feestdagen

en een mooi 2024 gewenst!

Stichting Vrijwillige Hulpdienst

Gemeente Heerde

*Redactie en vormgeving van de Hulpkoerier:
Bert van Dijkhuizen.*

